

בין פורת ליבין

על רקע בחירת עורך־מבט התחרו באחרונה מאור החיים שבין מנכ"ל רשות־שירור, אורי פורת, ומנהל הטלוויזיה, חיים ליבין.

יבין תומך כמועמדותו של יעקב אחימאיר לתפקיד עורך־מבט, ואילו פורת תומך כמיכאל קרפין.

יבין מושפע מייעל חן ומרסיק חלבי, המקורבים אליו. אלה, כמו רבים אחרים בבניין, מעדיפים כל עורך על פני קרפין. ואילו פורת מרגיש חובה מוסרית לקרפין, על נאמנות שגילה כלפיו בשנים האחרונות.

כשהיה יוסף בראל מנהל־הטלוויזיה, היו היחסים בינו לפורת מעורערים. בראל ניטרל את פורת, וכריברי אחד מאנשי־הטלוויזיה נתן לו כקושי דריסת־רגל בבניין.

היחודי ששמר לפורת אמנים היה קרפין. הוא היה מרווח לו על המתרחש בבניין, שומר על האינטרסים שלו ומעדיף אותו תדיר על כל דבר שאירע בבניין ברוממה.

כתודה לקרפין תומך בו פורת, חרף הלחץ הכבד המופעל עליו מצד אנשי הליכוד למנות את אחימאיר. פורת עומד בלחץ, שכן הליכוד הוא שמינה אותו לתפקיד מנכ"ל־הרשות.

אך המתח בין יבין לפורת אינו רק בעניין עורך־מבט.

השבוע כבר יצא המירכו לתפקיד ראש מחלקת־אמנות ודראמה. בין המועמדים שניגשו למירכו: ירון לינדרין ונעמי קסלנפקי. שהיתה ממפיקות עמוד האש.

בבניין ברוממה אומרים שאם ייבחר לינדרין לתפקיד, זה ייראה כנצחון של יבין על פורת, ואם גם אחימאיר ייבחר כעורך־מבט, הרי זו תהיה כריכת אחד הבכירים בטלוויזיה, בתוסה מוחצת לפורת. יבין, הוא אומר, ישתלט על הטלוויזיה, ופורת יחזור לימי בראל.

אין תפאורה

כשנכנס חיים ליבין לתפקידו כמנהל־הטלוויזיה, הוא ביקש להוכיח שהוא יביא את השינוי. יבין החליט להפציץ את המסך בתוכניות חדשות, ולהוכיח לכל שהבחירה היתה מוצלחת. אך אליה וקוץ בה. יבין החליט על מיגוון רחב של תוכניות חדשות, אך לא קבע תוכנית־עבודה מסודרת.

השבוע הודיע ראש מחלקת־שירותי־אמנות, אמנון גרול, כי מחלקתו אינה עומדת בקצב. הוא הודיע ליבין שעליו לקבוע סדר־עדיפויות לתוכניות, שכן לתוכניות רבות, שנקבעו להם כבר מנשי־שירור, לא תהיה מוכנה התפאורה בזמן.

תוכנית אחת, שכנראה לא תשודר במועד, היא תוכניתו של מני פאר, שאותה מפיק יוסי משולם. התוכנית, שאמורה להיות תוכנית־ראיונות כמו שעה טובה בזמנו, תתעכב. שבויעות לפני מועד השירור עדיין אין תפאורה לתוכנית.

הבעיות במחלקת־שירותי־אמנות נובעות מחר סר כוח־אדם ועורים טכניים, ובעיקר חוסר־יכולת של המחלקה לעמוד בלחץ ההפקות החדשות שקבע יבין.

איפה העוזרות כולן?

השבוע התאספו מפיקי הטלוויזיה לשיבת־חירום. נשל מחסור האדיר בעוזרות־הפקה הודיעו המפיקים ליבין שאם תוך שבוע לא תפתור ההנהלה את הבעיה, הם ינטלו את כל ההקלטות לתוכניות הנמצאות בהכנה. גורלה של

גידופים בגלי־צה"ל

תקרית חמורה היתה השבוע בין הזמרת מירי אלוני ובעלה־אמרגנה שמואל אומני לבין מפקד גלי צה"ל, נחמן שי. אומני ואלוני הוזמנו לפגישה אצל נחמן שי. הם הגיעו בשעה העיוורה, אך תחת להמתין עד שיגמור שי את שיחתו הטלפונית, התפרצו למישרדו. אומני התחיל לצעוק ולגרוף את שי. מפקד גלי־צה"ל עזב את החדר, ואילו השניים נשארו כשעתיים יושבים בחדר. המיטרה הוועקה לתחנה הצבאית, אך לבסוף, ללא התערבותה, נפתרה הבעיה בכך שאומני שאיר מכתב־התנצלות לשי, ובו בקשה שיאיל להאזין לתקליטי־השדרות (תקליט מוקדם לצורכי שירור) של אשתו.

התקרית הזאת היתה הקש ששכר את גב הגמל.

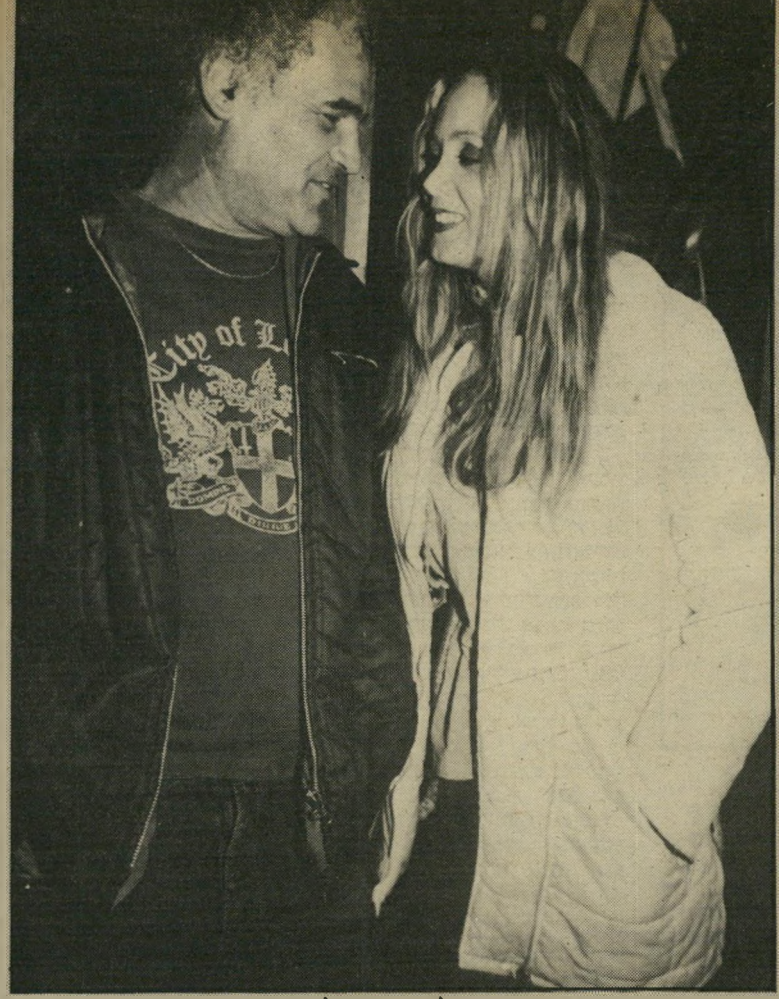
קבוצה של אמרגנים פנו לנחמן שי וביקשו להיפגש איתו כדי לזכור את עניין העדיפות של מחלקת־המוסיקה בתחנה הצבאית.

גברי מזור, איש יחסי־ציבור של הזמרת ירדנה ארזי, אומר: „גלי־צה"ל לא משרדים את טעם הקהל. הם משרדים את טעמם האישי של העורכים המוסיקאליים. החיילים הצעירים בני ה־19 משרדים רק אופנה חולפת”.

„זמרים פופולאריים כמו יהורם גאון, אבי טולדאנו, אילנית, ירדנה ארזי, עופרה חזה, מירי אלוני, חיים משה ועוד — אמנים המוכרים תקליטים והופעות, אינם מושמעים בתחנה הצבאית. אמנים כמו יהורם גאון, הממלא בהופעת־יחיד את היכל־התרבות, נקושי מושמע שם. יש משהו לקוי, משהו דפוק ומעוות במחלקת־המוסיקה של גלי־צה"ל. אין להם שום פרופרציות בין מה שהקהל אוהב למה שהם משרדים”.

כשגלי־צה"ל עושים את מופע השירות־רום, שהוא מופע יוקרתי, הם פונים לאתם האמנים שאותם הם לא משמיעים. במופע המרכזי של השירות־רום האחרון, בהיכל התרבות, הם פנו ליהורם גאון. אבל הוא לא הסכים להופיע. הוא אמר להם במפורש שיפנו לאמנים שאותם הם משמיעים כל הזמן.

„גם האמרגן של חיים משה פנה לנחמן שי” הוויכוחים בגלי־צה"ל בעניין השמעת הזמרים הפופולאריים לא החלו עכשיו. כל כמה חודשים פונה אמרגן זה או אחר למפקד גלי צה"ל ומבקש שיחה בעניין. הטענות תמיד זהות: מוזע בחורים צעירים מחליטים, לפי טעמם, מה יישמע ומה לא יישמע העיקרית היא חוסר־הפרופרציות שבין היחס שהזמרים

מירי אלוני ושמואל אומני האם קובעים הנערים?

עכשיו לשיטת־עבודה חדשה. הם ישמעו את כל השירים החדשים. כל אחד יתן ציון לשירים, וביחד הם יחליטו איך להשמיע אותם בתדירות גבוהה. שי מתכוון לתת דחיפה ראשונה לשירים, ואחר־כך, אם הם יהיו טובים, יושמעו. ואם יפלו — יפלו.

מפקד גלי צה"ל אומר כי גם לא יתכן שכל אחד מהזמרים יקבע לעצמו את השעה שבה הוא רוצה להיות מושמע. „וחוץ מזה, מי קבע שאנחנו מוכרחים להשמיע רק מוסיקה פופולארי?”

זוכים בו כציבור ובין היחס שהם זוכים בו בתחנה הצבאית.

נחמן שי אמר בתגובה כי הבעיה מוכרת לו. יש קשת רחבה של זמרים, הטוענים שגלי צה"ל אינם משמיעים אותם. אבל יש לנו רק 24 שעות ביממה. מתוכן, שעות־הלילה אינן מעניינות את הזמרים האלה. אנחנו לא ברשת ג'. מבהינת הפוטנציאל שלנו להשמיע מוסיקה. אני מסכים שלא יכול להיות צדק מוחלט עם כל הזמרים”.

נחמן שי מסר כי מחלקת־המוסיקה תעבור

מאחורי המיקרופון קול ישראל מת־אביב

בעוד כמה שבועות אפשר יהיה לשמוע בכל לילה בחצות את המישפט: „כאן קול ישראל מת־אביב” משודר מעל גלי־האתר, וזו לא תהיה טעות גיאוגרפית.

לפי יוזמתו של דודי מרגלית, ראש מערכת תל־אביב של קול־ישראל, ישודר יומן־החדשות בחצות (נוסף על שלושת היומנים הקיימים — יומן הבוקר, הצהריים והערב).

היומן ישודר מתל־אביב. היומנה, שקיבלה את אישורו של גידעון לבי

דודי מרגלית לא טעות גיאוגרפית

ארי, מנהל הרדיו, מעוררת גל של התנגדות במערכת־החדשות בירושלים. אנשי־ירושלים חוששים מפני השתלטותה של מערכת תל־אביב ומצמצום סמכויותיהם וכוחם.

מערכת־החדשות בתל־אביב התרחבה לאח־רונה. רזי ברקאי חזר משהות ממושכת ככתבנו בוויניטון, והתחיל ביום הראשון השבוע לעבוד ככתב לענייני־מיפלגות במקום אמנון נדב, שיחיה. כתבנו ככנסת, אך בימים שאין ישיבות של הכנסת ימשיך לעבוד כתל־אביב.

תוכנית אחת כבר מוטל בספק, תוכניתה של המפיקה שרה גנור. המצב בטלוויזיה לגבי עוזרות־הפקה מחמיר משנה לשנה, במשך השנים הרבה מאוד עוזרות־הפקה היו למפיקות. כמו, למשל, נאוה כהן, מפיקת זה הזמן, דליה שטיינר, מפיקת המחלקה הרתית, דינה כהנרביץ, מפיקה במחלקת־השירור.

בבניין הטלוויזיה מונים כ־15 גשים, שהתחילו את עבודתם בטלוויזיה כעוזרות־הפקה, והפכו עם השנים מפיקות מצליחות. בזמן הזה לא ראנו בטלוויזיה למלא את התקנים של עוזרות־הפקה, ואלה נשארו מיתמים.

מפיקי הטלוויזיה הודיעו בישיבתם שרק הסבה מיקצועית של עוזרים בטלוויזיה, כמו שיגור מזכירות לקורסים לעוזרות־הפקה, או הבאת אנשים מבחוץ, תוכל לפתור את הבעיה ההולכת ומחריפה, העולה לשבש את סידרי העבודה התקינה.

שמש בקריית שמונה

כתב גלי צה"ל בצפון, מנחם הורוביץ, מתחנן. הכתב הרתי, שהחליט לקבוע את מגוריו בקריית־שמונה, עומד לשאת את פקד תחיה שמש מירושלים.

בני־הזוג החליטו להמשיך לגור בקריית־שמונה, והם מקווים שתימצא לשניהם עבודה מספיקה בגליל העליון.

לחנותו הזמין הורוביץ את אנשי הגליל שאיתם הוא עובד, מכובדים ערביים מרצועת־הביטחון בלבנון, ררזים מרמת־הגולן ויהודים רתיים מירושלים. בני מישפחת הכלה.

חתן הורוביץ דרוזים ודתיים

האוניברסיטה המשודרת לחופשה

האוניברסיטה המשודרת, תוכנית ההר־צאת היומית של גלי צה"ל, יוצאת לחופשת טרימסטר של שלושה חודשים.

את התוכנית, המשרתת במשך חצי שעה בבוקר ובערב הרצאות על נושאים שונים, תחליף תוכנית מוסיקאלית חדשה.

חצי שעה של מוסיקה עברית בבוקר, וחצי שעה נוספת, ששמה יהיה לילה לא שקט, בערב.

זוהר בטבריה

חיים הכט, כתב קול ישראל, יצא השבוע לשליחות. הכט, שהיה שנים רבות כתב־הרדיו באזור־הצפון, יצא מטעם הסוכנות היהודית לשליחות לפילדלפיה.

שבוע לפני נסיעתו קיבל הכט ממנהל הרדיו, גידעון לביארי, רשות להיעדר במשך השנ־תיים הקרובות מהצפון הרחוק.

מחליפו של הכט, גבי זוהר, המתגורר היום בגליל המערבי, ישנה כבר בימים הקרובים את מגוריו ויעבור לטבריה.

זוהר כבר התחיל את עבודתו ככתב הרדיו בצפון, ונכנס היטב לנעליו של הכט הוותיק.